

Så liflig lege vi for vor Herre

Store tanker kræver højt til loftet. Og store spørgsmål kræver himmelrum. Nogle gange næres de dybe samtaler bedst af et godt grin og et tydeligt pulsslag, fordi det afvæbner os, så man bedre kan tale om det, der virkelig betyder noget. Gennem flere år har jeg arbejdet med legen, gerne en løbe-, tonse-, tagfatleg som afsæt for forskellige temaer i konfirmationsforberedelsen.

Af Inger Birgitte Bruhn, sognepræst i Brabrand-Aarslev Kirker

Foto: Mikkel Heie Nielsen

Bevægelse giver koncentration

Mange konfirmander kommer til os efter en lang skoledag og står så overfor endnu et par lektioner. En sjov leg er dels et godt afbræk i noget, som let kan blive mange ord, og dels styrker den samhørigheden med fælles erfaring og morskab. Bevægelseslegen får pulsen op og sløvheden efter en lang dag til at fordampe. Men den gode leg er ikke bare sjov, den kan også bidrage med noget til de tematikker, vi arbejder med i konfirmandstuen.

Legen afvæbner

Når lege indgår i min undervisning, leger jeg altid selv med. Løber til, fanger, triumferer – og taber tit. Vi er på lige fod. Vi griner sammen, og efter ti minutter er legen som oftest slut. Eller i hvert fald den fysiske del af legen, for i forhold til det, vi aktuelt arbejder med, er den aldrig ligegyldig, den giver en anden vinkel på et emne, som udfoldes gennem legens erfaring frem for en boglig tilgang. Og

det, at vi har leget på lige fod, åbner også for en samtale, hvor vi er på lige fod. Måske ved jeg mest i kraft af min uddannelse eller alder, men som mennesker, der udforsker tilværelsens store spørgsmål, er vi på lige fod.

Eksempel:

Trække tyr

Ind eller ud af fællesskabet?

Materialer: Et ca. ti m. langt tov eller snor

sted: Ude eller inde

Varighed: Ti minutter

Forløb: Konfirmanderne stiller sig i en cirkel med hinanden i hænderne. Tovet lægges på jorden/gulvet i en cirkel et lille skridt inden for konfirmandernes cirkel.

Udførelse: Legen fløjtes i gang. Det er alles kamp mod alle. Det gælder om for alt i verden at undgå at træde inden for cirklen. Får man foden inden for tovet, går man ud af legen. Efterhånden bliver det sværere og sværere at undgå at træde i cirklen. Som antallet af konfirmander i legen bliver færre, formindskes den inderste cirkel tilsvarende. Legen slutter, når der er en vinder.

Opfølgning: »At træde ved siden af.« Kender I udtrykket?

I summe grupper 2-3 konfirmander sammen (på gulvet eller i græsset), kan der snakkes om følgende:

- Hvordan kan legen vise noget om vores fællesskaber? Er der paralleller til noget, I kender?
- I begyndelsen var det alles kamp mod alle. Men senere blev der sikkert indgået alliancer a la »Nu arbejder vi sammen om at få Per eller præsten ud« Kender I det fra jeres liv?
- Hvornår »træder man ved siden af« over for sine kammerater eller familie?
- Hvordan er det at blive »dømt ude« fra et fællesskab?
- Hvorfor dømmes vi somme tider nogen ude af fællesskabet?

Der samles op i plenum.

Som afslutning på legen rejser alle sig i kredsen igen. Stiller sig helt tæt sammen med siden ind mod midten. Præsten tæller ned fra tre. På »nu« sætter alle sig på skødet af den, der står bagved.

Burde det ikke snarere være sådan at være menneske: At vi alle har nogen, vi sidder på skødet af, og nogle som sidder på os? Vi har nogle, vi støtter os til, og andre støtter sig til os. Vi er alle nødvendige for, at det store fællesskab fungerer.

Tekstarbejde: Læs beretningen om Zakæus (Luk. 19,1-10)

Konfirmanderne opdeles i grupper

- En gruppe genfortæller historien fra Zakæus' synsvinkel
- En gruppe genfortæller historien fra en fra folkemængdens synsvinkel
- En gruppe genfortæller historien set med Jesu øjne

Eksempel:

Pip og Monstret

Hvad gemmer sig under overfladen?

Materialer: Ingen

Varighed: Ti minutter

Sted: Ude

Forløb: Konfirmanderne stiller sig i en stor cirkel. De laver armkrog to og to. En konfirmand vælges til Pip, en anden er Monster. De har hver deres lyd: Et forsigtigt pip og et stort Wah. Monsteret skal nu fange Pip. Hvis Pip løber hen og stikker sin arm ind under armen på et af parrene, må den tredje konfirmand, der ikke fik Pip under armen, løbe ud som den næste Pip. Hvis det lykkes Monster at fange Pip, bytter de to roller, så Pip bliver Monster, og Monster bliver Pip. Legen fløjtes af efter ti minutter.

Opsamling: I ethvert Monster gemmer der sig en Pip, og i enhver Pip er der et Monster. Somme tider prøver vi at flygte fra de sider i os selv, hvor enten den forsigtige Pip er den mest dominerende, eller det temperamentsfulde monster tager magten fra os og gør os til noget andet end det, vi har lyst til at være. Kortvarigt kan vi finde fred og bare stå og være dem, vi er, indtil vi bringes ud i en ny situation, hvor Pip eller Monstret stikker hovedet frem.

Kan I følge tankegangen?

Find på eksempler, hvor I gerne ville flygte fra Pip eller Monsteret, hvis I kunne.

Fx generthed, når man møder nye mennesker; træthed, der kan få en til at tænde af over en bagatel osv.

Tekstarbejde: Genfortæl eller læs beretningen om Peters fornægtelse af Jesus (Joh. 13,36-38), tilfangetagelsen (Joh. 18,1-11) og Peters møde med den opstandne og den opgave, han efterfølgende får (Joh. 21,15-18).

I små grupper summeres over følgende spørgsmål:

- Hvordan stikker »Pip« og »Monsteret« hovedet frem i Peters liv?
- Hvem er den »rigtige« Peter?
- Hvordan forholder Jesus sig til de forskellige sider af Peter?
- Hvilken opgave pålægges Peter?
- Hvad kan sådan en fortælling sige om os og vores forskellige sider?